

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

> Bona, Giovanni Parisiis, 1677

§. 12. Actus diversarum virtutum ante Missam

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

TRACT. ASCETICUS.

cæteris egeo, quanto infirmior sum & impotentior. Extingue in me omnia terrena desideria, & ignem tui amoris accende. Dirige me in veritate tua, & da sinalem perseverantiam, Per Christum Filium tuum, cui tecum & cum Spiritu sancto est laus & honor in sæcula sæculorum. Amen.

§. XII. Actus diversarum virtutum ante Missam.

FIDEI:

Uis mihi det, suavissime Jesu, ut sub candido specierum facramentalium velamine vultum tuum intueri possim, in quem desiderant Angeli prospicere? Quis mihi det ut pateant mihi fontes saluberrimi quinque vulnerum tuorum, quæ oculis fidei in tuo corpore cerno, fontes aquarum viventium in ablutionem peccatricis animæ meæ? O venæ salientes in vitam æternam, effundite super me aquam gratiæ, quæsitim meam satiet, ut gaudio repletus, & fide viva imbutus exclamem cum Thoma Apostolo, Deus meus & Dominus meus. Credo enim himissima fide te in augustissimo sacramento corporis & languinis tui verè prælentem elle Deum meum, & Dominum meum; & pro hac affertione millies mori paratus fum. Credo inquam quod in hoc tacramento corpus tuum gloriosissimum vere adest, sole splendidius, electum ex millibus, cum ea integritate, pulcritudine, majestate, qua in cælo existit, & qua nulla major concipi potest. Ibidem est sanguis olim pro nostra omniumque salute effulus. Ibi est anima omni gratia & sapientia plena, in qua funt omnes thefauri virtutum & scientiæ Dei. Ibi denique later Divinitas tua, Verbum scilicet omnipotens, per quod Pater dicit omnia: & quia tu in Patre, & Pater in te est, adest etiam Pater te Verbum suum generans; adest & Spiritus lanctus utriulque nexus & amor. Hoc est compendium omnium mirabilium tuorum, hoc fummum prodigium omnium creatarum mentium captum exce d ns

1 1 4

peri-

ali &

adju-

1 mi-

labi.

olque

uple_

irgati dam-

ilium iciter

l illis

1tem

ignus

quos

eram

ores,

luc-

ant,

ocu-

e di-

illa

s hic

mi-

beo,

pla-

ous,

fer-

rum

1m=

em,

2111-

tim

iem

imi

%10

DE MISSA hæc veritas infallibilis, quam te largiente per gladios & ignes profitebor.

SPEI.

I N te solo spem meam colloco, dulcissime Jesu, quia tu salus & virtus mea, tu refugium & firmamentum meum, tu fonsomnium bonorum. Quomodo enim auderem hoc tremendum sacrificium Deo Patri offerre, teque in eo suscipere, nisi siduciam tu mihi præberes, qui me tuo sanguine redemisti? De tua igitur benignitate confisus accedo ad te, ut ovis morbida ad Pastorem, ut infirmus ad Medicum, ut reus morti obnoxius ad Advocatum; ut tu me foveas, protegas, corrobores & sanes. Abyssus nihili mei abyssum invocat bonitatis tuæ, nam licet peccata mea plurima & gravissima sint, ea tamen nihil sunt, quamvis plura & graviora forent, si cum misericordia tua, & pretio sanguinis tui conferantur. In ipso reposita est tota fiducia mea, & gaudeo quod nihil in me sit, in quo possim considere. Miserere mei, & salva me, qui nunquam deferis sperantes in te.

CHARITATIS.

Quanta vis amoris cor tuum succendit, Amantissime Jesu, cum transiturus de hoc mundo ad Patrem mensam parasti nobis habentem omne delectamentum, & omnem saporem suavitatis! Grande quidem suit & admirabile opus amoris tui, quod naturam nostram assumere dignatus sis; sed longè præstantius & mirabilius est, quod corpus tuum in cibum, & sanguinem in potum reliqueris: in illo siquidem nostram suscepisti humanitatem, in hoc tuam largiris Divinitatem. Sic totum thesaurum gratiæ tuæ in nos essudisti, ut immensa hac dilectione præventi amoris vicem tibi rependere totis viribus satagamus. Amo itaque te unicum meum solatium in hoc exilio, unica spes languentis anime, unica mea felicitas, & summum bonum quo in terris frui licet. Amo te toto corde, tota mente,

TRACT. ASCETICUS.

595 tota virtute : atque utinam omni momento te ferventius semper amarem! Hoc est ardens desiderium meum, huc feruntur gemitus mei, & suspiria cordis mei. Ad te enim trahis omnes vires animæ meæ, dum teipsum transfundis in me : dum quantum fieri potest me similem tui facis : dum esurientem animam meam non cibo aliquo terreno, sed pretioso corpore & sanguine tuo nutris, satias, & saginas. Pro hac tua ineffabili largitate amo te, Deus meus, & ut nunquam cessem amare te, amorem meum teipso inflamma, qui esca & pabulum amoris es. O ignis jugiter ardens, & nunquam deficiens, ure renes meos & cor meum, ut ardeant amore tui. Ignem venisti mittere in terram, accende illum & eventila, ut semper crescat. Te enim amabo, si amandi vires præbueris, & eo amplius amabo, quo uberiorem amandi gratiam infuderis : numquam tamen te amabo, ut dignus es.

DESIDERII.

Uemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Salvator meus Domine Jesu: desiderat, inquam, anima mea accedere ad te, teque offerre Deo Patri, ac de fontibus salvationis tuæ vinum lætificans in gaudio haurire. Sitio enim Domine, lassatus in via iniquitatis, sitio te Deum meum venam aquarum viventium, sitio sanguinem tuum, quemmihi in potum mirabiliter tribuisti. Ad te venio, & clamo post te liberator meus, esuriens & sitiens : miserere mei fili David, & da mihi panem tuum, da vinum quod miscuisti, ut refocilletur anima mea. Atque utinam possem omnium Sanctorum affectus & inflammata desideria habere, teque semper sitire fontem vitæ, fontem sapientiæ, fontem æterni luminis, torrentem voluptatis. Utinam te semper esuriat cor meum panem Angelorum, refectionem animarum sancturum, & dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ! Renuit consolari anima mea, donec suscipiam te omne bonum meum, Domine Jesu, quem Pp 11

os &

quia

ntum

ude-

eque

me

onfi-

nfir-

tum;

yflus

pec-

unt.

tua, t to-

quo

ime

em

, &

mi-

ere

bon

ris:

100

mi

nti

mo

pes

um

te ,

mu-

596 DE MISSA

folum ardentissime concupisco cum omni assectu & del votione omnium electorum tuorum tecum epulantium in mensa tua, quorum divitias offero tibi in supplementum inopie meæ. Esto tu solus gaudium meum, tranquillitas mea, refectio mea & thesaurus meus, in quo mens mea quiescat. Nihil desiderem extra te, & omnia mihi vilescant præter te Deus meus dulcedo mea, & unicum centrum cordis mei.

GRATITVDINIS.

Uis sum ego bonitas infinita, ut me sacris altaribus astare volueris, tibique offerre de donis tuis sanctum facrificium hostiam immaculatam? Unde inveni hanc gratiam in oculis tuis ut ostenderes in me divitias misericordie tuæ? Venite & andite omnes Angeli & Sancti Dei, & narrabo vobis quanta fecit Dominus animæ meæ. Nam cum essem abjectus in domo mea, de pulvere erexit me, & constituit me cum Principibus populi sui ut comederem panem & biberem vinum in mensa sua omnibus diebus vitæ meæ. Quas ergo tibi gratias agam, clementiffime Jesu, Salvator Mundi, aut quid retribuam tibi pro omnibus quæ tribuisti mihi? Verè enim de te sponso Ecclesiæ illud Canticorum intelligitur. Si dederit homo omnem substantiam domus sue pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. Tu omnia que habes mihi largitus es, corpus, sanguinem, animam, & divinitatem tuam: & si ego tribuam tibi omnem substantiam domus meæ, corpus, animam, & libertatem cum omnibus quæ nunc habeo vel habere possum, hoc quasi nihilum reputabitur comparatione immensi, & inæstimabilis doni tui. Tantum tibi debeo, quantum ipse vales, qui infinitus es : quare debitum meum omnem meam facultatem excedit. Audeo tamen rogare te, quia benignus, & misericors es, & tu nosti paupertatem meam, audeo rogare te, ne despicias munusculum quod tibi offero in simplicitate cordis mei dicens cum sponsa, Dilectus meus mihi, & ego illi. Nam

TRACT. ASCETICS.

597

sicut tu totum te mihi tradidisti in nutrimentu m animæ meæ; ita ego me totum servituti tuæ consecto, & quicquid habeo, quicquid sum, quicquid possum tibi penitus trado, ut me totum tibi vendices, nec quicquam mei mihi patiaris superesse.

TIMORIS.

D mensam convivii tui à te vocatus & invitatus, Domine Jesu, summum bonum meum & felicitas sempiterna, parere quidem vocanti vellem, teque amanter & devote suscipere; sed contremisco valde, cum meam intueor fæditatem, contremisco à voce Apostoli tui dicentis: Si quis manducaverit panem hunc & biberit calicem Domini indignè, reus erit corporis & sanguinis Domini. Mira enim res est, & portento simillima. Pascor cœlesti pane, quo saturari possunt infiniti mundi: potor præclarissimo vino, quo ardentissima Angelorum sitis extinguitur; & fame ac siti aresco: omne cæli gaudium intus fero, & terræ illecebris irretiri non defino, vanaque solatia à creaturis emendico : ad Deum excelsum, fontem omnium bonorum quotidie accedo, & sub specie panis & vini ipsum quotidie sumo; & non solum non rapior cum Paulo in tertium cælum, sed terræ totus adhæreo, omnisque mea sollicitudo terræ famulatur & corpori, nulla cælo. Hæ sunt angustiæ, quæ me undique premunt, hæc consternatio mea magna nimis. Vereor enim ne quod in salutem constituisti, in judicium & condemnationem accipiam. Nunquid ergo fugiam à facie tua cum impio Cain, autabscondamme cum Adamo, eo quod nudus sim, & audierim vocemtuam? Absit. Scio enim quia major est misericordia tua, quam miseria mea: major est clementia tua, quam iniquitas mea. Si fœdus, si infirmus, si nudus sum: tu me potes mundare, sanare, vestire. Ad te igitur cum timore, & tremore confugio, ut me veitias, sanes & purifices. Abstrahe cor meum à cæteris omnibus extra te, in quibus nihil est nisi vanitas & afflictio spiritus. Pp mj

¿ del

ım in

ntum

illitas

mea vilef-

cen-

ribus

ctum

hanc

ileri-

ancti

meæ.

rexit

t co-

nibus

entif-

pro

onlo

bomo

nihil

COT-

ego

pus,

abco

npa-

tibi

de-

ideo

& tu

icias

mei

Jam

198 DE MISSA

Sentiat mens mea dulcedinem præsentiæ tuæ: gustet quam sur ses, ut amore tuo capta nihil quærat extra te, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

HVMILITATIS.

Mmense, tremende, potentissime, & incomprehen-I sibilis Deus, quis es tu, & quis sum ego, ut digneris venire ad me, mecum epulari, & mansionem apud me facere? Heu quanta est dignatio tua, quanta miseria & ingratitudo mea? Tu Rex regum & Dominus dominantium, qui respicis terram & facis eam tremere: tu fons sanctitatis, coram quo Angeli non sunt puri : tu Sol claritatis &. ternæ, qui lucem habitas inaccessibilem: ego verò animal immundum, omnium calamitatum ludibrio expositum, insanis perturbationum motibus agitatum: omni vanitati subjectum, vas contumeliæ, filius iræ, & tenebrarum. Et quomodo potest lucis tuæ ad tenebras meas esse conventio? Quomodo præfumamad te accedere vermiculus terræ, in quo nullus ordo, sed sempiternus horror inhatat? Qua fiducia coram te apparebo, justissime Judex, ante cujus conspectum columnæ cœli contremiscunt? Longè enim recessi à te, qui tamen ubique es, & miserabilis anima mea, quam tibi in baptismate desponsaveras, fornicata est cum amatoribus multis, te repudians Creatorem & Redemptorem, ut fallacibus creaturis adhæreret. Tu me segregasti ex utero matris meæ, & vocasti per gratiam tuam, ut lucerem coram hominibus doctrinæ & vite splendore :ego verò in tenebris vixi, non sapiens quæ tua sunt, sed que super terram. Tu parasti mihi mensam in dulcedinetua, & suspiraviad ollas carnium Ægypti. Tu potasti me sanguine tuo, & converti me ad poculum Babylonis. Verumtamen ego loquar ad te, cum fim pulvis & cinis. Respice servum tuum & suscipe me, quem tam amanter invitas ad te. Jam enim cognovi, quia fine te nihil sum, nihil possum: & extra te non est salus nec vita. Projice ergo post tergum tuum omnia peccata mea,

TRACT. ASCETICUS.

599

& amplectere me, quamvis indignissimum gratia, tua, ad te revertentem, juxta verbum Prophetæ tui dicentis: Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum Deus non despicies.

§. XIII. Commemoratio Dominica Passionis ante Missam.

C Æpè dictum est in hoc incruento sacrificio cruentum Dillud, quod semel in Cruce peractum est, non verbis fed re ipfa repræsentari: una si quidem & eadem est hostia, idem qui per sacerdotis ministerium offert, idem Christus qui immolatur. Sicut enim dicitur Agnus occifus ab originemudi, eo quod mortuus censeatur in figuris animalium, quæ in ipfius memoriam mactabantur: ita non immerito eundem vocare possumus Agnum, qui quotidie occiditur ulque ad finem mundi, in hac nimirum luæ mortis repræsentatione, quæ duratura est, donec Mundus durabit. Ideo lancti Patres mortis Christi memoriam hoc lacrihcium celebranti super omnia necessariam esse affirmant, dicente Apostolo, Quotiescunque manducabitis panem bunc, & calicem bibetis, mortem Domini annunciabitis, donec veniat. Hoc iplum autem idem Salvator nolter præcepit, cum instituto hoc sacramento ait, Hoc facite in meam commemorationem. Quæ verba Seraphicus Doctor sollicité expendens libro de puritate conscientiæ cap. 9. existimat sacerdotem nullatenus debere Mislæ sacrificium celebrare quin prius passionem & mortem Domini commemoret. Id, inquit, quod pro meipso retineo, est verbum illius qui hoc sacramentum instituit, quem non creao illud frustra protulisse. Dixit enim, Hac quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis. Ex quo quidem verbo arquo mihi ipsi, quod quoties volo id agere qued ipse instituit, & modo prædicto reliquit, timeo neguaquam sine remorsu conscientia ac prajudicio anima ad illud posse accedere, nisi pramemorata ipsius instituentis charitate, ac ejus passione & morte, in cujus memoriam perpetuo recolendam illud Sacramentum

quam

Deus

ehen. gneris

ne fa-

k in-

tillin,

Stita-

1S æ_

iimal

um,

ntati

rum.

con-

ulus

nha-

lex,

int?

era-

ras,

rea-

ere-

per

e &

quæ

Tu

Ba-

vis

am

te

VI-

ea,